

กฤษฎีกา โฟกัส

มุ่งมั่น สร้างสรรค์กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ (๕/๒๕๕๙)

สารบัญ

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHZ.....๒

การแก้ไขปัญหากับการชำระค่าชลประทานที่ค้างชำระ.....๒

การบริหารจัดการที่ดินทะเลน้อยสาธารณะประโยชน์
ที่ทับซ้อนกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย.....๓

การดำเนินการตามมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษาที่ยืนยันมติคณะกรรมการเกี่ยวกับ
อุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ.....๔

อำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
ในการออกระเบียบเกี่ยวกับการทำสัญญากู้ยืมเงิน.....๔

การจัดการศึกษาตามโครงการ น.ส.ว. ขอโอกาส
ของโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา.....๔

การบังคับใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเงินบำรุง
การศึกษา.....๕

บทความทางกฎหมาย

การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (ตอนจบ).....๕

กฎหมายใหม่ที่น่าสนใจเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙๗

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๖๐๐) พ.ศ. ๒๕๕๙.....๙

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการขายทอดตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙๙

ร่างกฎหมายที่สำนักงานฯ ตรวจพิจารณา

เดือนมกราคม ๒๕๕๙๑๑

สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHz

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) (บมจ. ทีโอที) เป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ได้นำคลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHz ไปให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) (AIS) ประกอบกิจการ โดยทำเป็นสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดย กสทช. แล้ว แต่โดยที่มาตรา ๘๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่ คำนวณคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ การที่ กสทช. ได้ออกประกาศกำหนดแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ กำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ขอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดย กสทช. แล้ว ให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ถือว่าได้กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการคืนคลื่นความถี่แล้ว ดังนั้น เมื่อสัญญาระหว่าง บมจ. ทีโอที กับ AIS สิ้นสุดลงเป็นเหตุให้สิทธิตามกฎหมายของ บมจ. ทีโอที ในการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHz ย่อมสิ้นสุดลง จึงต้องคืนความถี่ดังกล่าวให้แก่ กสทช. นับแต่วันที่สัญญาอนุญาตฯ สิ้นสุดลง

(เรื่องเสร็จที่ ๑๙๗๔/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHz, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕))

การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการชำระค่าชลประทานที่ค้างชำระ

ตามที่เทศบาลนครราชสีมาได้ค้างชำระค่าชลประทาน และกรมชลประทานมิได้มีการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ แต่ได้ส่งข้อพิพาทดังกล่าวไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กยพ.) ต่อมา กยพ. ได้พิจารณาแล้วมีมติให้เทศบาลนครราชสีมาชำระค่าชลประทาน

ค้างชำระให้แก่กรมชลประทาน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบผลการประชุมดังกล่าวแล้ว กรณีจึงเป็นเรื่องของการติดตามทวงหนี้ที่ค้างชำระตามขั้นตอนที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้ เทศบาลนครราชสีมาจึงต้องปฏิบัติตามคำตัดสินชี้ขาดของ กยพ. ดังนั้น การที่เทศบาลนครราชสีมาจะชำระหนี้ค่าชลประทานที่ค้างชำระเต็มจำนวนในครั้งเดียวหรือขอผ่อนชำระหนี้ นั้น จึงเป็นเรื่องการขอปฏิบัติการชำระหนี้ทางแพ่งของลูกหนี้ที่มีต่อเจ้าหนี้ มิใช่กรณีการนำค่าชลประทานที่ค้างชำระและเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของค่าชลประทาน มาชำระแก่เจ้าพนักงานตามมาตรา ๓๖ แต่อย่างใด กรมชลประทานในฐานะเจ้าหนี้และเทศบาลนครราชสีมาในฐานะลูกหนี้จึงสามารถเจรจาตกลงกันในวิธีการชำระหนี้ได้ตามหลักเกณฑ์แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยกรมชลประทานมีดุลพินิจที่จะกำหนดให้มีการผ่อนชำระค่าชลประทานที่ค้างชำระได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตว่า โดยที่มาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวงฯ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหย่อนหรือผ่อนชำระค่าชลประทานในกรณีปกติที่ยังไม่ค้างชำระได้ แต่กรมชลประทานยังไม่เคยออกกฎกระทรวงนี้ กรมชลประทานจึงควรเร่งดำเนินการออกกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อป้องกันปัญหาการค้างชำระหนี้ค่าชลประทานจำนวนมากได้ แต่การที่กรมชลประทานอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ทวิ ออกระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และอาศัยอำนาจตามระเบียบดังกล่าวออกระเบียบคณะกรรมการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทานว่าด้วยการดำเนินงานเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทาน พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานเพื่อใช้บังคับกับประชาชนโดยทั่วไปโดยไม่มีอำนาจแต่อย่างใด หากดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายและเกิดความรับผิดชอบทั้งในทางแพ่งและในทางอาญาในภายหลังได้ เพราะเป็นการออกระเบียบโดยไม่มีอำนาจกรมชลประทานจึงควรทบทวนใหม่ในทันที

(เรื่องเสร็จที่ ๒๐๔๔/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการชำระค่าชลประทานที่ค้างชำระ, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

การบริหารจัดการที่ดินทะเลน้อยสาธารณประโยชน์ที่ทับซ้อนกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

การประกาศกำหนดให้ที่สาธารณประโยชน์ “ทะเลน้อย สาธารณประโยชน์” เป็น “เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย” ย่อมเกิดกรณีการทับซ้อนกันระหว่างสถานที่ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เนื่องจากมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การประกาศกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าให้กำหนดได้เฉพาะบริเวณสถานที่ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันเท่านั้น แต่ไม่ได้ทำให้บริเวณดังกล่าวพ้นจากการเป็นสถานที่ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือเปลี่ยนสภาพไปเป็นอย่างอื่น นอกจากนี้ แม้ว่าเขตห้ามล่าสัตว์ป่านั้นจะมีการถอนสภาพเพื่อเปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันมาเป็นที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ที่ดินนั้นก็ยังถือว่าเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า การใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวย่อมตกอยู่ภายใต้บังคับที่จะต้องไม่กระทำการต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒ วรรคสอง เช่น ล่าสัตว์ป่า เก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า ยึดถือครอบครองที่ดิน หรือตัด โคน แผลวถาง เผา ทำลายต้นไม้ หรือพฤษชาติอื่น สำหรับข้อห้ามนี้มีได้ห้ามแต่เฉพาะประชาชนเท่านั้น แต่รวมถึงหน่วยงานราชการด้วย

เมื่อที่ดินทะเลน้อยบริเวณดังกล่าวมีฐานะเป็นทั้งที่สาธารณประโยชน์และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ประชาชนและหน่วยงานราชการจึงมีสิทธิใช้ประโยชน์ได้ตามสมควร แต่ต้องไม่เป็นการกระทำการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจลิดรอนหรือจำกัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน トラบเท่าที่ใช้ประโยชน์นั้นไม่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง โดยนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ร่วมกันในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันมิให้ผู้ใดบุกรุกเข้าไปในสถานที่นั้นโดยมิชอบ หรือกระทำการใดให้เกิดความเสียหายแก่สถานที่ดังกล่าวโดยไม่มีอำนาจเท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจในการที่จะใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินดังกล่าวได้

๒. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ในการดูแลมิให้บุคคลใดกระทำการต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒ วรรคสอง แต่นายอำเภอและ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และจะต้องไม่กระทำการอันเป็นการต้องห้ามนั้นเสียเอง เว้นแต่จะเข้าข่ายยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ย่อมมีอำนาจเข้าไปในบริเวณดังกล่าวได้โดยไม่ถือว่าเป็นการบุกรุกหรือเข้าไปโดยไม่ชอบ นายอำเภอหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่อาจห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเข้าไปหรือสั่งให้ออกจากบริเวณดังกล่าวได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการที่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง ด้วย เว้นแต่กรณีที่ได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ แล้ว จึงจะถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบและมีอำนาจกระทำได้ โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากนายอำเภอหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ การที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติให้อธิบดีกรมที่ดินเป็นผู้มีอำนาจดูแล รักษา และคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน เฉพาะกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเท่านั้น เมื่อมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฯ ได้มีการกำหนดมาตรการดูแล รักษา และคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะ การดำเนินการใด ๆ จึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

๑. การบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงานในพื้นที่เดียวกัน ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายแต่ละฉบับประกอบกัน หากกฎหมายทั้งสองฉบับมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน การบังคับใช้กฎหมายแต่ละฉบับสามารถบังคับใช้ได้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเท่านั้น

๒. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอื่นใดในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดให้เจ้าพนักงานอื่นที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ตนรับผิดชอบในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติอันจะเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า ให้เจ้าพนักงานนั้นสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องมาขึ้นขอความเห็นชอบเป็นครั้ง ๆ ไป ทั้งนี้ เพื่อลดข้อขัดแย้งในการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงานในพื้นที่เดียวกัน

(เรื่องเสร็จที่ ๒๐๔๕/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบริหารจัดการที่ดินทะเลน้อยสาธารณประโยชน์ที่ทับซ้อนกับเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

การดำเนินการตามมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ยืนยันมติคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ

ตามที่มาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ส่วนคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) มีอำนาจเพียงรวบรวมข้อเท็จจริงและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.อ. เท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจวินิจฉัยแทน ก.พ.อ. เมื่อ ก.พ.อ. ได้มีมติยืนยันตามมติ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการโดยให้กลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ย่อมเป็นกรณีที่ ก.พ.อ. ได้พิจารณาความเห็นของ อ.ก.พ.อ. แล้ว และเห็นพ้องด้วย มติของ ก.พ.อ. ดังกล่าว จึงเป็นการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว อย่างไรก็ตาม คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวจะต้องจัดทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่วินิจฉัยเรื่องดังกล่าวด้วย เพื่อให้สมบูรณ์ตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนดต่อไป

การที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดำเนินการตามมติ ก.พ.อ. จึงเป็นการดำเนินการอันชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ และยังมีผลอยู่ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ トラบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นสุดลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น

(เรื่องเสร็จที่ ๒๐๔๖/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการตามมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ยืนยันมติคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙))

อำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัยในการออกระเบียบเกี่ยวกับการทำสัญญากู้ยืมเงิน

พระราชบัญญัติส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัย พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพหรือดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปกรรมร่วมสมัยสามารถขอรับการอุดหนุนหรือกู้ยืมเงินจากกองทุนส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัยได้ สำหรับโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมนั้นจะต้องเป็นโครงการที่คณะกรรมการส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัยเห็นว่าเป็นประโยชน์ด้านการศึกษา วัฒนธรรม และสังคม โดยมีลักษณะของโครงการเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัยกำหนด สำหรับการพิจารณาอนุมัติโครงการ มาตรา ๒๓ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติโครงการ เมื่อโครงการใดได้รับอนุมัติการสนับสนุนโดยการให้กู้ยืมเงินแล้ว มาตรา ๒๖ กำหนดให้ผู้ได้รับส่งเสริมที่ได้รับเงินกู้ยืมต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับคณะกรรมการบริหารกองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด ดังนั้น คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ จึงมีอำนาจในการออกระเบียบเกี่ยวกับการทำสัญญากู้ยืมเงินได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ แม้ว่ามาตรา ๒๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนจะมีได้กำหนดไว้ก็ตาม โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงินตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๕) ของมาตรา ๒๖ ด้วยอย่างน้อย

(เรื่องเสร็จที่ ๒๐๔๐/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมศิลปกรรมร่วมสมัยในการออกระเบียบเกี่ยวกับการทำสัญญากู้ยืมเงิน, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙))

การจัดการศึกษาตามโครงการ น.ส.ว. ขอโอกาส ของโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา

มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยจะจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ และยังกำหนดให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน ในกรณีที่สถานศึกษาใดเป็นสถานศึกษาของรัฐที่อยู่

ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว การจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายและภารกิจที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายด้วย ดังนั้น โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยาที่เป็นสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงสามารถจัดการศึกษาตามโครงการ น.ส.ว. ขอโอกาสได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดด้วย

(เรื่องเสร็จที่ ๒๑๔๑/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจัดการศึกษาตามโครงการ น.ส.ว. ขอโอกาส ของโรงเรียนหนองชุมแสงวิทยา, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

การบังคับใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเงินบำรุงการศึกษา

การจะพิจารณาว่าประกาศกระทรวงศึกษาธิการและหลักเกณฑ์ใดต้องนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือไม่ ให้พิจารณาว่าประกาศดังกล่าวเป็นกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือเป็นแค่แนวทางปฏิบัติภายใน กรณีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเงินบำรุงศึกษานั้น เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มิได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเงินบำรุงการศึกษาไว้ อีกทั้งไม่ปรากฏว่ากรณีนี้จะต้องออกเป็นประกาศ คำสั่ง หรือ

หนังสือเวียนของกระทรวงศึกษาธิการ และเมื่อพิจารณาเนื้อหาของประกาศดังกล่าว เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ให้สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นแนวทางในการเก็บเงินบำรุงการศึกษา และขอรับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยมิได้มีลักษณะเป็นการบังคับหรือลิดรอนสิทธิของผู้ปกครองหรือนักเรียน แต่ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ให้การสนับสนุน ประกาศดังกล่าวจึงเป็นเพียงแนวทางปฏิบัติภายในของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้สถานศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติงานไปในแนวทางเดียวกัน และไม่มีผลต่อบุคคลเป็นการทั่วไปหรือลิดรอนสิทธิของผู้ปกครองหรือนักเรียน จึงไม่มีลักษณะเป็นกฎหมาย มีมติคณะรัฐมนตรีข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องซึ่งจะต้องนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการอ้างบทอาศัยอำนาจในการออกประกาศตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการฯ ไว้ ก็มีได้ทำให้แนวปฏิบัติดังกล่าวมีสถานะเป็นกฎแต่อย่างใด ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ต้องนำประกาศและหลักเกณฑ์เงินบำรุงการศึกษาไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(เรื่องเสร็จที่ ๒๑๔๒/๒๕๕๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเงินบำรุงการศึกษา, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

บทความทางกฎหมาย

การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (ตอนจบ)*

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

๓. รัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจไม่มีกฎหมายกลางเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ว่าด้วยการพัสดุขึ้นใช้บังคับเอง ยกตัวอย่างเช่น การไฟฟ้านครหลวงมีระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการพัสดุ ดังนี้

* นายวิพงษ์ บวรกิจรุ่งโรจน์ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ กองกฎหมายไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยการพัสดุ

พ.ศ. ๒๕๓๓

ระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยการปฏิบัติตาม

ข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๓

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยการจ้างที่ปรึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อบังคับการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น

๔. องค์การมหาชน

องค์การมหาชนไม่มีกฎหมายกลางเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การมหาชน องค์การมหาชนแต่ละแห่งมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุขึ้นใช้บังคับเอง ยกตัวอย่างเช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) มีระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการพัสดุ ดังนี้

ข้อบังคับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยการพัสดุ (ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

ระเบียบสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๖

๕. หน่วยงานอื่นของรัฐ

หน่วยงานอื่นของรัฐมีระเบียบพัสดุที่ใช้บังคับแก่หน่วยงานของตน ดังนี้

๕.๑ ศาล

๕.๑.๑ ศาลรัฐธรรมนูญ

ระเบียบศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๑.๒ ศาลยุติธรรม

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๕

๕.๑.๓ ศาลปกครอง

ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๓

๕.๒ รัฐสภา

ระเบียบรัฐสภา ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๕

๕.๓ องค์กรอื่น

๕.๓.๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๗

๕.๓.๒ องค์กรอัยการ

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้น

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

การจัดหาพัสดุของส่วนราชการนับเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการบริหารงานของส่วนราชการ โดยเริ่มจากการวางแผนงาน โครงการ เพื่อกำหนดความต้องการในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ โดยหลังจากได้ทราบยอดเงินที่จะนำมาใช้ในการจัดหาแล้ว ให้ส่วนราชการดำเนินการไปตามแผน และตามขั้นตอนของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ซึ่งกำหนดวิธีการจัดหาไว้ ๕ ประการ ได้แก่

๑. การซื้อหรือการจ้าง

๑.๑ วิธีตกลงราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ วิธีสอบราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓ วิธีประกวดราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๔ วิธีพิเศษ ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเป็นกรณีที่มีเงื่อนไขเฉพาะตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔

๑.๕ วิธีกรณีพิเศษ ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างจากส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ ในกรณีเฉพาะตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อ ๒๖

๑.๖ วิธีประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙)

๒. การจ้างที่ปรึกษา

๓. การจ้างออกแบบและควบคุมงาน

๔. การแลกเปลี่ยน

๕. การเช่า

ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐในทางปฏิบัติมักจะใช้วิธีการทำสัญญาระหว่างกันโดยฝ่ายรัฐกับฝ่ายเอกชน ซึ่งมักมีข้อพิพาทเกิดขึ้นจากการทำสัญญาดังกล่าวอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก่อนการทำสัญญาหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามสัญญา ดังนั้น บทบัญญัติเกี่ยวกับ “สัญญาและหลักประกัน” ในส่วนที่ ๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญ

ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยมีแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุหรือการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมาแม้มีการกระทำในลักษณะสมยอมในการเสนอราคา และมีพฤติการณ์ต่าง ๆ อันทำให้มิได้มีการแข่งขันกันเสนอประโยชน์สูงสุดให้แก่หน่วยงานของรัฐอย่างแท้จริงทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างมหาศาล และในบางกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนในการกระทำความผิดหรือละเว้นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ อาจจำแนกความรับผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ความรับผิดของเจ้าหน้าที่

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่ผิด ได้แก่

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒ ซึ่งกำหนดโทษทางอาญาแก่เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน หรือมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น เป็นต้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดโทษทางอาญาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำความผิด ผู้เอื้อประโยชน์ต่อการกระทำความผิด หรือผู้เอื้ออำนาจแก่ผู้เสนอราคาโดยมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิด ไว้ในมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๓

นอกจากนั้น ยังมีความรับผิดทางวินัยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๑ ข้อความทั่วไป ส่วนที่ ๓ บทกำหนดโทษ ข้อ ๑๐ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๖ วินัยและการรักษาวินัย มาตรา ๘๐ ถึงมาตรา ๘๘ ด้วย

ความรับผิดของผู้เสนอราคาและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ กำหนดโทษอาญาแก่ผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดโทษอาญาแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องสมยอมกันในการเสนอราคา ผู้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด รวมถึงผู้เรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ผู้ใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญให้ร่วมเสนอราคาโดยทุจริต ผู้ใช้อุบายหลอกลวงเพื่อมิให้ผู้อื่นเข้าเสนอราคาหรือเสนอราคาโดยผิดหลง ผู้เสนอราคาที่สูงหรือต่ำเกินปกติจนไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาได้ หรือกระทำความผิดทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ถึงมาตรา ๙

ความรับผิดของผู้ทำงาน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดความรับผิดของผู้ทำงานไว้ในหมวด ๒ การจัดหา ส่วนที่ ๘ การลงโทษผู้ทำงาน มาตรา ๑๔๕ ถึงมาตรา ๑๔๕ สัตต

อนึ่ง ปัจจุบันได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้เสนอ ซึ่งมีหลักการสำคัญในการใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ องค์การตามรัฐธรรมนูญ หน่วยธุรการของศาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หน่วยงานสังกัดรัฐสภาหรือในกำกับของรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐมีการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้รับฟังข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาด้วย

กฎหมายใหม่ที่น่าสนใจเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙
(รก./๒๕๕๙/๑๒ก/๑/๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

พระราชบัญญัตินี้ตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมมาตรการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและบุคคลเพื่อให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักการบริหารงานภาครัฐแบบใหม่ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริม

องค์การมหาชนขึ้นเพื่อรับผิดชอบในการเสนอแนะนโยบาย แนวทางการดำเนินงาน การพัฒนา และหลักเกณฑ์กลางที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกองค์การมหาชนต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและผู้อำนวยการขององค์การมหาชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีเนื้อหาสาระโดยสรุปดังนี้

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน เรียกโดยย่อว่า “กพม.” ประกอบไปด้วยประธานกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน ๔ คน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๗ คน ในการนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของ กพม.

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน กพม. รวมทั้งกำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของ กพม. ให้มีอำนาจในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับองค์การมหาชน เช่น การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกองค์การมหาชน กำหนดนโยบาย แนวทาง และการประเมินผลขององค์การมหาชน การสรรหาประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการ การเสนอแนะหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน การเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่น การกำหนดเบี้ยประชุมและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน กลั่นกรองการโอนอำนาจหน้าที่ ภารกิจ ทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐให้แก่องค์การมหาชน รวมทั้งเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินและบุคลากรขององค์การมหาชน ภายหลังการยุบเลิกองค์การมหาชน นอกจากนี้ ในกรณีที่ปัญหาความขัดแย้งหรือข้อขัดแย้งในการดำเนินการขององค์การมหาชนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ กพม. เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเพื่อกำหนดระเบียบแบบแผนการประสานงานระหว่างองค์การมหาชนกับหน่วยงานอื่นของรัฐให้ถือปฏิบัติต่อไป

๔. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการในแต่ละองค์การมหาชนต้องมีจำนวนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง โดยให้กรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องไม่เป็นข้าราชการประจำหรือพนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์การมหาชนเกินกว่าสามแห่งไม่ได้ โดยให้นับรวมการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งและการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งกรรมการด้วย

๕. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในแต่ละองค์การมหาชนเพื่อให้การดำเนินการขององค์การมหาชนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยอำนาจหน้าที่ เช่นว่านี้ให้รวมถึง การกำหนดนโยบาย การบริหารงาน การอนุมัติแผนการลงทุนและแผนการเงิน การออกระเบียบและข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจัดแบ่งส่วนงาน ขอบเขตหน้าที่ การกำหนด

ตำแหน่ง การบรรจุ แต่งตั้ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การบริหารจัดการการเงิน พัสดุ การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชน ตลอดจนการกำหนดเครื่องแบบและเครื่องหมายของเจ้าหน้าที่ภายในองค์การมหาชน

๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการดำเนินงานขององค์การมหาชน โดยให้คณะกรรมการในแต่ละองค์การมหาชนมีอำนาจพิจารณากำหนดแนวทางขององค์การมหาชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

๗. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้อำนวยการขององค์การมหาชนโดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่มิเหตุต้องแต่งตั้งผู้อำนวยการ และหากมิเหตุผลความจำเป็นให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินหกสิบวัน รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเป็นผู้อำนวยการขององค์การมหาชนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง โดยให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์การมหาชนซึ่งต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการขององค์การมหาชน

๘. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนมีเสรีภาพในการรวมกลุ่ม โดยการรวมกลุ่มนั้นต้องไม่กระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะและต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง โดยหลักเกณฑ์การใช้เสรีภาพในการรวมกลุ่มดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๙. ปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของขององค์การมหาชนโดยให้องค์การมหาชนจัดทำบัญชีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้มาตรฐานการบัญชี และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การเงิน การบัญชี และการพัสดุ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง โดยให้องค์การมหาชนอยู่ภายใต้ระบบการประเมินตามที่ กพม. กำหนด

๑๐. กำหนดบทเฉพาะกาลให้องค์การมหาชนทุกแห่งดำเนินการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การมหาชนเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยให้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาไปยังคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นอกจากนี้ ได้กำหนดรองรับให้คณะกรรมการในแต่ละองค์การมหาชนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการองค์การมหาชนนั้นต่อไปจนครบวาระ รวมทั้งกำหนดบทยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งและเจ้าหน้าที่ขององค์การมหาชนที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วย
การลดอัตราภาษีอากร (ฉบับที่ ๖๐๐) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ร.ก./๒๕๕๙/
๑๗๓/๑๖/๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙)

พระราชกฤษฎีกานี้มีสาระสำคัญเป็นการลดอัตราภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา ตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓
ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้สุทธิที่ได้รับ
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังต่อไปนี้

“(๑) เงินได้สุทธิไม่เกินหนึ่งแสนบาท ให้คงจัดเก็บในอัตราร้อยละห้า

(๒) เงินได้สุทธิเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งแสนบาท แต่ไม่เกิน
สามแสนบาท ให้จัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ ให้เหลือ
ร้อยละห้า สำหรับเงินได้สุทธิส่วนที่เกินสามแสนบาท แต่ไม่เกิน
ห้าแสนบาท ให้คงจัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ

(๓) เงินได้สุทธิเฉพาะส่วนที่เกินห้าแสนบาท แต่ไม่เกิน
เจ็ดแสนห้าหมื่นบาท ให้จัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ ให้เหลือ
ร้อยละห้า สำหรับเงินได้สุทธิส่วนที่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่น
บาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท ให้คงจัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ

(๔) เงินได้สุทธิเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกิน
สองล้านบาท ให้จัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ ให้เหลือ
ร้อยละห้า สำหรับเงินได้สุทธิส่วนที่เกินสองล้านบาท แต่ไม่เกิน
สี่ล้านบาท ให้คงจัดเก็บในอัตราร้อยละสิบ

(๕) เงินได้สุทธิส่วนที่เกินสี่ล้านบาท ให้จัดเก็บในอัตราร้อย
ละสิบ

ทั้งนี้ เนื่องจากยังมีความจำเป็นในการบรรเทาภาระภาษี
ให้แก่ผู้มีเงินได้เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจและ
ค่าครองชีพในปัจจุบัน

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ
ขายทอดตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙ (ร.ก./๒๕๕๙/๔๓/๖/๑๓ มกราคม ๒๕๕๙)

กฎกระทรวงนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการขายทอดตลาด โดยยกเลิกกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขายทอดตลาด
พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติ
ราชการที่ไม่จำเป็น เพื่อให้การขายทอดตลาดของเจ้าพนักงาน
บังคับคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ
มากยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” ให้หมายความว่า
เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา เจ้าของทรัพย์สิน
ผู้รับจำนำ ผู้รับจำนอง ผู้ร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สิน ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินที่ปรากฏทางทะเบียนหรือผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีแก่
ทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมบังคับคดี
และ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๒. ในการประกาศขายทอดตลาด เมื่อมีคำสั่งอนุญาตให้
ขายทอดตลาดแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดทำประกาศขาย
ทอดตลาดตามแบบที่อธิบดีกำหนด และอาจทำเป็นข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้ โดยมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อศาลและหมายเลขคดีแดง
- (๒) ชื่อคู่ความ
- (๓) สถานที่ขายทอดตลาด
- (๔) วันและเวลาในการขายทอดตลาด
- (๕) รายละเอียดของทรัพย์สินที่จะขายและภาระติดพัน
- (๖) แผนที่แสดงบริเวณที่ตั้งทรัพย์สิน
- (๗) ราคาเริ่มต้นที่ใช้ในการขายทอดตลาด
- (๘) เงื่อนไขและข้อสัญญา ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด

ที่ผู้เสนอราคาสูงสุดต้องตกลงผูกพันกับการเสนอราคาดังกล่าว และ
เงื่อนไขอื่นใดที่กำหนดในระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการ
การขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีและกระทรวงยุติธรรม

หากมีรายการดังต่อไปนี้ ก็ให้ระบุไว้ในประกาศขาย
ทอดตลาดด้วย

- (๑) ราคาประเมินของสำนักประเมินราคาทรัพย์สิน
กรมธนารักษ์
- (๒) ราคาประเมินของผู้เชี่ยวชาญการประเมินราคา
- (๓) ราคาประเมินของเจ้าพนักงานบังคับคดี
- (๔) ราคาประเมินของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สิน
กรมบังคับคดี
- (๕) ราคาที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สิน

ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นสมควรกำหนด
รายการเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ก็ให้ดำเนินการได้แต่ต้องได้รับความ
เห็นชอบจากอธิบดี

๓. ให้มีคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนด
ราคาเริ่มต้นและราคาที่สมควรขายในการขายทอดตลาด
ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีรับผิดชอบ
ด้านการบังคับคดีแพ่ง รองอธิบดีรับผิดชอบด้านการบังคับคดี
ล้มละลาย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีแพ่งผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมาย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีล้มละลายผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมาย ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมธนารักษ์ ผู้แทนสำนักงาน
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทน
สภาพนายความ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทน
สมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่ง
ประเทศไทย เป็นกรรมการ ให้ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบการ
บังคับคดีและประเมินราคาทรัพย์สินเป็นกรรมการและเลขานุการ และ
ให้หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดย
คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนด
ราคาเริ่มต้นและราคาที่สมควรขายในการขายทอดตลาด และการวาง
หลักประกันการเข้าเสนอราคา โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๔. ในการประกาศขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี ดำเนินการส่งประกาศขายทอดตลาดให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ในการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดทราบก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าห้าวัน โฆษณาประกาศขายทอดตลาดในเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายหรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และในกรณีที่เห็นสมควร อาจให้โฆษณาประกาศขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าห้าวันด้วยก็ได้ และปิดประกาศขายทอดตลาดก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ณ สถานที่ขายทอดตลาด และสถานที่ราชการสำคัญตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๕. ก่อนการขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี ตรวจสอบว่าผู้มีส่วนได้เสียทุกรายได้ทราบถึงการประกาศขายทอดตลาดนั้นแล้วหรือไม่ แล้วให้บันทึกการตรวจสอบนั้นไว้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ ในกรณีที่ไมอาจตรวจสอบผู้มีส่วนได้เสียรายใด ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่อาจตรวจสอบได้ไว้ด้วย

๖. ให้มีคณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สิน โดยในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย อธิบดีหรือข้าราชการกรมบังคับคดี ผู้ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีแพ่งผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีล้มละลายผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมธนารักษ์ ผู้แทนสภาพนายความ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ ให้ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบการบังคับคดี และประเมินราคาทรัพย์สินเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้หัวหน้ากลุ่มงานประเมินราคาทรัพย์สินเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับคดีจังหวัด หรือข้าราชการกรมบังคับคดีผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ ผู้แทนสภาพนายความจังหวัด ผู้แทนชมรมธนาคารจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัดและผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ โดยให้เจ้าหน้าที่สำนักงานบังคับคดีจังหวัดผู้ซึ่งประธานกรรมการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการและเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๗. คณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สินมีอำนาจกำหนดราคาทรัพย์สินในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ราคาประเมินของเจ้าพนักงานบังคับคดีในขณะยึดทรัพย์สินหรือราคาประเมินของเจ้าพนักงานประเมินราคาทรัพย์สินมีราคาตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไป

(๒) กรณีที่ไม่มีผู้เสนอราคาในการขายทอดตลาดหรือมีเหตุสมควรเกี่ยวกับสภาพทรัพย์สินและผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีให้ดูแลการขายทอดตลาด ผู้อำนวยการสำนักงาน หรือหัวหน้าสำนักงาน แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นสมควรเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สินพิจารณากำหนดราคาทรัพย์สินใหม่

(๓) กรณีที่มีการโต้แย้งหรือมีคำคัดค้านจากผู้มีส่วนได้เสีย ในราคาประเมินของเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งไม่สามารถหาข้อยุติได้ และผู้อำนวยการสำนักงาน หรือหัวหน้าสำนักงาน แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นสมควรเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สินพิจารณากำหนดราคาทรัพย์สินใหม่

๘. กำหนดให้กรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดราคาเริ่มต้นและราคาที่สมควรขายในการขายทอดตลาดและกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สินได้รับคำตอบแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๙. ในการเสนอราคา ผู้เข้าเสนอราคาต้องแสดงความจำนงเข้าเสนอราคา โดยยื่นหลักฐานต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนหรือในวันขายทอดตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือเดินทาง หรือเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดที่มีกฎหมายรับรองซึ่งต้องมีรูปถ่าย และสามารถแสดงตนได้

(๒) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคล

(๓) หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เข้าเสนอราคาแทนบุคคลอื่น

ทั้งนี้ เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องกำหนดให้ผู้เข้าเสนอราคา วางหลักประกันก่อนเข้าเสนอราคาโดยพิจารณาจากราคาประเมินทรัพย์สินซึ่งจะต้องนำไปกำหนดเป็นราคาเริ่มต้นในการขายทอดตลาดตามประกาศคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดราคาเริ่มต้นและราคาที่สมควรขายในการขายทอดตลาด โดยในกรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศขายทอดตลาดใหม่ เนื่องจากผู้เสนอราคาสูงสุดไม่ชำระราคาส่วนที่เหลือ และบุคคลดังกล่าวประสงค์จะเข้าเสนอราคาในการขายทอดตลาดครั้งใหม่ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนดให้บุคคลนั้นวางหลักประกันพิเศษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และหลักประกันดังกล่าวให้คืนแก่ผู้เสนอราคาเมื่อสิ้นสุดการขายทอดตลาดและผู้เสนอราคานั้นไม่มีข้อผูกพันใด ๆ กับการเสนอราคาหรือการขายทอดตลาดนั้น แต่ถ้ามีการเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุด ให้ถือเอาหลักประกันนั้นเป็นมัดจำตามสัญญาและเป็นการชำระราคาบางส่วนของผู้นั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้เข้าเสนอราคาไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีสั่งไม่อนุญาตให้ผู้นั้นเสนอราคาในการขายทอดตลาดนั้น

๑๐. ในการขายทอดตลาด เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขายทอดตลาดให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรม และต้องป้องกันมิให้มีการสมยอมในการเสนอราคาหรือกระทำการใดที่ทำให้เสียความยุติธรรม

๑๑. ในการขายทอดตลาด เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องแจ้งให้ผู้เข้าเสนอราคาทราบถึงวาระการขายทอดตลาดและรายละเอียดของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด ตำแหน่งที่ตั้งหรือที่อยู่และภาระติดพันของทรัพย์สินนั้น รวมถึงชื่อศาล หมายเลขคดีแดง ชื่อคู่ความ และรายชื่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินที่ขายทอดตลาด แล้วจึงให้ผู้เข้าเสนอราคาเสนอราคาด้วยวาจา หรือด้วยกรรพปากใบ หรือโดยวิธีอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

๑๒. ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเริ่มการขายทอดตลาดจากราคาเริ่มต้นที่แจ้งในประกาศขายทอดตลาด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจกำหนดอัตราการเพิ่มของการเสนอราคาแต่ละครั้งด้วยก็ได้ และเมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดแล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสังหาริมทรัพย์ เมื่อชำระราคาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีส่งมอบทรัพย์สินที่ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุด แต่หากทรัพย์สินที่ขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจอนุญาตให้เลื่อนการชำระราคาส่วนที่เหลือภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันขายก็ได้

(๒) กรณีอสังหาริมทรัพย์ สังหาริมทรัพย์มีทะเบียน หุ่น หรือสิทธิการเช่า ให้ผู้ซื้อทำสัญญาซื้อขายตามแบบพิมพ์ของกรมบังคับคดี และเมื่อชำระราคาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี

แจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนจดทะเบียนโอนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจอนุญาตให้เลื่อนการชำระราคาส่วนที่เหลือได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดแต่ไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่ต้องชำระราคาส่วนที่เหลือ

ในกรณีที่ผู้เสนอราคาสูงสุดไม่ชำระราคาส่วนที่เหลือ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งให้รับมัดจำและให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ และหากราคาสูงสุดซึ่งรวมค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดครั้งใหม่มีจำนวนต่ำกว่าราคาสูงสุดที่ผู้เสนอราคาสูงสุดเดิมเสนอไว้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งให้ผู้เสนอราคาสูงสุดเดิมชำระราคาส่วนต่างที่ขาดอยู่ภายในเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด หากไม่ชำระให้แจ้งผู้มีส่วนได้เสียเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ร่างกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

เดือนมกราคม ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๕๙)

พระราชกฤษฎีกา

๑. ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษี (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๑๑/๒๕๕๙) (ลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ ของประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้สุทธิที่ได้รับในปี พ.ศ. ๒๕๕๙)

๒. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญานในสาขาวิชาอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙/๒๕๕๙)

๓. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญานในสาขาวิชาอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐/๒๕๕๙)

๔. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญานในสาขาวิชาอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๑/๒๕๕๙)

๕. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญานในสาขาวิชาอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๖๒/๒๕๕๙)

๖. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๗๖/๒๕๕๙)

๗. ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(เรื่องเสร็จที่ ๑๐๐/๒๕๕๙)

๘. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลเขาคันทรง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒/๒๕๕๙)

๙. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๐ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๐ (ตาดตลาด) ที่บ้านหัวดอย บ้านผางาม บ้านร่องห้า และบ้านสบเปา และเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๔๒๑ สายหัวดอย - บ้านใหม่พัฒนา พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓/๒๕๕๙)

๑๐. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๙๐ สายถนนวงแหวนรอบเมืองนครราชสีมา ตอนบ้านห้วยตะคร้อ - บ้านบึงขามทะเลสอ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๔/๒๕๕๙)

๑๑. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบางยางพร อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง และตำบลเขาไม้แก้ว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๕/๒๕๕๙)

กฎกระทรวง

๑. ร่างกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในสถาบันวิทยาลัยชุมชน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๓๑/๒๕๕๙)

๒. ร่างกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนของท้องที่จังหวัดเชียงราย พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๔๑/๒๕๕๙)

๓. ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานแม่น้ำปิงเป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๗๐/๒๕๕๙)

๔. ร่างกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตาม พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๗๗/๒๕๕๙)

๕. ร่างกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๗๘/๒๕๕๙)

๖. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การหักภาระที่ถูกรอนสิทธิในการคำนวณมูลค่าส้างหาริมทรัพย์ที่เป็นมรดก พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๗๙/๒๕๕๙)

๗. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๐/๒๕๕๙)

๘. ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (เรื่องเสร็จที่ ๘๑/๒๕๕๙) (เงินได้ที่ได้รับจากการถวายโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัยหรือพระกุศลตามพระอัธยาศัย เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตามมาตรา ๔๒ (๒๙) แห่งประมวลรัษฎากร)

๙. ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (เรื่องเสร็จที่ ๘๒/๒๕๕๙) (ยกเลิก (๑๘) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร)

๑๐. ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๔/๒๕๕๙)

๑๑. ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๕/๒๕๕๙)

๑๒. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดและระยะเวลาการใช้งานที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๖/๒๕๕๙)

๑๓. ร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๗/๒๕๕๙)

๑๔. ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่มีใช้ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๖/๒๕๕๙)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองบรรณาธิการ

นายพนพล เจริญกุล

นายปัญญา จันทกุล

นางนุสรุ ปิ่นเพชร

นางกมลน สันทวาลี

นายวิพงษ์ บวรกิจรุ่งโรจน์

จัดทำโดย

กองกฎหมายไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๙ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐, ๐-๒๒๘๐-๗๙๑๑

ต่อ ๒๔๑๒, ๒๔๑๘ โทรสาร : ๐-๒๒๘๒-๑๘๘๔

www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th

ออกแบบโดย

กองกฎหมายไทย

ผู้จัดพิมพ์

ฝ่ายผลิตเอกสาร